

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LI (45)
Štev. (Nº) 36

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES
17 de septiembre - 17. septembra 1992

Novice iz stranke Slovenskih krščanskih demokratov

**SKD se bo potegnila za volilno
pravico zdomcev**

Poslanci SKD bodo podprli t. i. udbovski amandma, ne bodo pa pogojevali sprejema volilne zakonodaje s sprejemom tega amandmaja. Dejstvo je, da bodo vsi kandidati SKD za državni zbor na volitvah 1992 omenjeno izjavo o nesodelovanju s tajno policijo podpisali, ne glede na to, ali bo zakon to določal ali ne.

Prav gotovo pa stranka podpira sprejem volilne zakonodaje z vključitvijo amandmaja o zagotovitvi voljenja tudi državljanom Slovenije, ki žive v tujini.

**Potrđitev kandidatov za predsedniško
konvencijo**

V torek, 8. septembra, se je sestal Izvršilni odbor Slovenskih krščanskih demokratov. Na dnevnem redu je bila tudi razprava o kandidatih za predsedniško konvencijo stranke in potrđitev le teh s strani Izvršilnega odbora SKD. Potrđene so kandidature treh kandidatov in sicer *Ivana Omana, dr. Andreja Capudra in Iva Bizjaka*.

Predlog poslovnika, ki bo urejal potek osmih predvidenih predsedniških konvencij širom Slovenije, pa bo potrđil Svet SKD na prvi naslednji seji tega organa.

Kandidati za predsedniško konvencijo se bodo širši javnosti predstavili na redni časnikarski konferenci glavnega tajnika SKD v petek, 11. septembra.

Lojze Peterle bo obiskal Avstralijo

V četrtek, 10. septembra, je predsednik Slovenskih krščanskih demokratov Lojze Peterle na povabilo Slovenskega narodnega sveta obiskal Avstralijo.

V štirinajstih dneh bo obiskal vsa največja avstralska mesta — Sydney, Coolangatte, Adelaide, Melbourne, Canberro in Perth. Predvsem v glavnem mestu Canberri je predvidenih več pogovorov tudi s predstavniki vlade in parlamenta.

Tako se bo Peterle srečal z ministrom za zunanje zadeve, senatorjem Evansom, nadalje s predsednikom Odbora za zunanje zadeve senatorjem Schlachtom, v sredo, 16. septembra, pa se bo pogovarjal tudi s senatorjem Hillom in članom parlamenta Snowom. "Ves čas njegovega obiska ga bo spremljal slovenski častni konzul Alfred Brežnik.

Ob povratku iz Avstralije se bo L. Peterle za nekaj dni ustavil tudi pri Slovencih v Švici.

V Slovenijo se bo vrnil predvidoma 28. septembra.

Odmevi o Dragi '92

„Letošnji študijski dnevi Draga '92 so bili kaj zanimivi. Prvo predavanje je bilo za nefilozofe zelo zahtevno, vendar zanimivo zaradi predavatelja samega. Prof. Gorazd Kočijančič je namreč nastopal kot globok krščanski mislec, čeprav je njegov oče, vsaj tako pravijo, znani Janez Kocijančič, „prenovitelj“ in direktor letalske družbe Adria Airways. Bivši predsednik slovenske vlade prof. Lojze Peterle je bil v svojem posegu precej „volilno“ naravnani, najboljši del njegovega predavanja je objavil Slovenec v sobotni prilogi 5. 9. Povedati moram, da sem ga slišal že precej bolje govoriti. — Minister za Slovence po svetu dr. Janko Prunk je nastopil na Dragi namesto napovedanega dr. Jožeta Pučnika. Vtis sem imel, da se je prišel med drugim tudi opravičiti zaradi znanih izjav o emigrantski oziroma „argentinski“ SLS. Prvega nedeljskega predavatelja prof. Edvarda Kovača nisem slišal; vendar so mi povedali, da je bilo predavanje res na višku. — dr. France Rode, ki je nastopil popoldan, je začel predavanje kot altlet, ki skače v višino. Zalet je bil dolg, morda nekoliko preveč profesorski, toda v drugem delu je predavatelj poletel visoko in navdušil poslušalce.“

„...Menim, da so bile letos nekatere pomanjkljivosti, kot npr. manjšinska problematika, gospodarstvo v postkomunizmu in še kaj. Pa bo na prihodnji Dragi bolje...“

Iz prijateljskih pisem

Cesta „bratstva“ — novo upanje?

Povečanje mednarodnih vojnih skupin ZN na 24 tisoč najmoderneje oboroženih mož na „hodniku mednarodne pomoči“ med Splitom in Sarajevom sestradanemu ljudstvu v Bosni in Hercegovini in vztrajnost mednarodnega poveljstva za nadaljevanje pomoči, je po zadnjih poročilih novo upanje za premirje med nasprotnimi etničnimi skupinami, bolje njih vojska. Žarek upanja za prekinitev bojev, ki je do sedaj po vesteh Reuterja terjala samo v Bosni nad 10.000 mrtvih in povzročilo nevarne bolezni je po vesteh iz Beograda sporazum med srbsko in hrvaško vlado odpreti že od septembra 1991 cesto, tako imenovano „bratstva“, ki povezuje Srbijo in Hrvaško, indirektno tudi Slovenijo.

Zadnja poročila dopuščajo možnost, da so se beograjskim politikom nekoliko ohladile vroče glave in se počasi približujejo resnim diplomatskim odločitvam — prekiniti državljansko vojno.

Zgleda, da „prenovitelji“ po velikih izgubah v Srbiji, BiH in na Hrvaškem spoznavajo, da je nadaljevanje vojne uničenje naroda, pred katerim bodo prej ali slej morali dati odgovor za svoja dejanja.

Zagrebski radio je 12. avgusta zvečer poročal, da je hrvaška vojska prestregla iransko bojno letalo z oboroženimi vojniki in zaplenila 4.000 mitraljezov in sto tisoč streliva, namenjenim kot „človeška pomoč“ Bosni. To se dogaja kljub ladjam ZDA, Francije in Anglije na jadranski obali.

Sl. S.

Partizanski borci še vedno blatijo domobrance

V Kobjeglavi na Krasu so se zbrali na srečanju kurirji in vezisti partizanskih enot. Zbranim sta spregovorila predsednik občinskega odbora ZZB Sežane Emil Škrl in član predsedstva Republike Slovenije Ciril Zlobec, prebarvani partijec.

Borci in aktivisti OF Primorske so od tam poslali Predsedstvu in Skupščini Republike Slovenije ter Ministrstvu za notranje zadeve Republike Slovenije protest zoper delovanje Nove slovenske zaveze. V njem je med drugim rečeno:

„Pod imenom sprave to društvo obuja in podpihuje zlo medbojnih nasprotij in sovraštva, jih prenaša na mlade rodove, pogloblja nazorske ločitve in zaostruje politično nestrpnost. Z načrtnim obrekovanjem v sredstvih obveščanja, blatenja NOB in ščuvanjem javnosti, vnašajo med prebivalstvom vse večjo napetost in vznemirjenost. Z odkrivanjem spominskih plošč domobrancem in obsojenim kolaboracionistom, žalijo in ponižujejo 37 milijonov žrtev druge svetovne vojne, ki jo je zakrivil nacifašizem in njegovi pomagači.“

Zaskrbljeni smo, da bo revanšizem v Sloveniji privedel do novih sovraštev in obračunov, podobnih kakršnim smo pričali danes v naši sosesčini na Balkanu. Prepričani smo, da ta organizacija deluje v nasprotju s hotenji narodne sprave in v nasprotju z interesi slovenskega naroda. Zato apeliramo na oblastne ustanove in slovensko demokratično javnost, da se

upre s pravnimi in političnimi sredstvi delovanju tega društva.“

Po stari komunistični logiki očitajo partizani in partijci to, kar so oni sami počeli, oziroma še vedno počenjajo: sejanje sovraštva, obrekovanje po medijih, revanšizem in krvavo obračunavanje z nasprotniki. Še vedno hočejo manipulirati z zgodovino in imeti v zakupu javno mnenje. Kdor razkriva njihove med- in povojne zločine, je revanšist, nacist in kar je še podobnih znanih komunističnih psov. Pri tem je značilno, da jih podpirajo stari režimovci, ki so danes visoko v vrhovih vlade. Še vedno se čutijo močne in predrzno ter sovražno skušajo obvladati vse, ki mislijo drugače. Demokracije zanje ni! So pač bili stalinisti in so tudi to ostali!

Volilni zakon sprejet

Volitve bodo 26. decembra

Te podatke smo izvedeli po radioamaterski zvezi g. Janeza Amona.

Večje podrobnosti so nam še neznane in jih bomo skušali objaviti prihodnjič.

Slovenski potni list

Pooblaščen predstavnik Republike Slovenije sporoča, da je zdaj mogoče iz Argentine zaprositi za slovenski potni list. Postopek za to je naslednji:

1. Prosilec prevzame pri predstavniku Republike Slovenije formular vloge za potni list in model pooblastila za sorodnika ali znanca v Sloveniji.

2. Izpolnjeno vlogo predstavnik pregleda in vidira. Vlogi je treba priložiti dve fotografiji velikosti 3,5x4,5 cm. Predstavnik overi tudi podpis prosilca na pooblastilu.

3. Prosilec pošlje vlogo s prilogami in pooblastilom svojemu pooblaščenцу v Slovenijo. Pooblaščenec predloži vlogo konzularnemu oddelku Ministrstva za zunanje zadeve v Ljubljani in plača upravno takso 70 dolarjev. Ta znesek se lahko plača z dolarskim čekom ali nakazilom argentinske banke, naslovljenim na Ministrstvo za zunanje zadeve, Ljubljana, Gregorčičeva 25.

4. Pooblaščen oseba prevzame na Ministrstvu za zunanje zadeve izdelani potni list in ga po zasebni poti pošlje prosilcu v Argentino.

Slovenski potni list morejo dobiti samo osebe slovenskega državljanstva,

ki imajo državljanstvo ugotovljeno. Državljanstvo se izkazuje npr. z državljsko izkaznico, starim potnim listom ali novejšim potrdilom o državljanstvu. Kdor državljanstva še nima ugotovljenega, sicer to lahko zahteva obenem, ko zaprosi za potni list, vendar mora biti pripravljen na morebitne zaplete. O vsem tem naj se prosilci posvetujejo ob prevzemu formularja pod točko 1.

Vlogo mora predstavniku predložiti prosilec osebno in se pri tem izkazati z uradno osebno izkaznico.

Vloge se oddajajo in sprejemajo vsak ponedeljek in vsako sredo od 10.30 do 12.00 ure v Slovenski hiši, Ramón L. Falcón 4158, Buenos Aires.

Jugoslovanski potni listi, ki niso zapadli, bodo veljali v Sloveniji do 25. junija 1993.

Za potovanje v Argentino s slovenskim potnim listom se zahteva vizum, ki ga izdaja argentinsko veleposlaništvo na Dunaju. Na jugoslovanskih potnih listih ni potreben vizum za vstop v Argentino.

Božidar Fink
pooblaščen predstavnik RS

Herman Zupan prvi konzul Republike Slovenije v Argentini

Kot smo poročali v prejšnji številki Svobodne Slovenije, je slovenska vlada ustanovila v Buenos Airesu konzulat, na čelo katerega je postavila Hermana Zupana kot častnega konzula, kakor je bilo objavljeno v uradnem listu Republike Slovenije 1. avgusta 1992.

Čutimo, da se matična Slovenija vse bolj zanima tudi za Slovence v Argentini. Prav imenovanje Hermana Zupana za prvega konzula samostojne slovenske države v Buenos Airesu nas v tem potrjuje. Prepričani smo, da pomeni to nov korak na poti tesnejše gospodarske in kulturne povezave naše skupnosti s Slovenijo. Morda ni preveč, če rečemo, da je prav s tem imenovanjem matična Slovenija priznala našo identiteto in pravico do drugačnosti, ko si ni pomišljala imenovati na to odgovorno mesto človeka, ki je vedno bil in je tesno povezan z našo organizirano skupnostjo in ni nikoli in nikjer odstopal od svojega krščanskega in demokratičnega prepričanja.

Imenovanje Hermana Zupana bo brez dvoma velikega pomena za poglobitev gospodarskih stikov med Argentino in Slovenijo. Ko je pred dvema letoma skupina slovenskih poslovnih ustanovila Slovensko-Latinskoameriško trgovsko zbornico v Buenos Airesu (S.L.A.T.Z.), je k njej med prvimi pristopil Herman Zupan z vsemi svojimi podjetji in so ga potem člani na občnem zboru izvolili za predsednika. Kot praktičen človek je takoj razumel, da bo samostojna slovenska država potrebovala tudi gospodarsko oporo in sodelovanje. To pobujati in poglobljati pa je prav glavni namen S.L.A.T.Z. Kot predsednik Zbornice je Zupan maja t. l. prvič po odhodu v begunstvo obiskal Slovenijo in se udeležil kongresa „Slovenija — vaš partner“ na Bledu, ki sta ga pripravila Mednarodno združenje slovenskih razvojnih partnerjev in vlada Republike Slovenije, kjer je bil med najvidnejšimi zastopniki iz emigracije. Mislimo, da se ne motimo, če povežemo njegovo imenovanje za častnega konzula Republike Slovenije v Buenos Airesu z željo matične Slovenije po tesnejšem gospodarskem sodelovanju med Slovenijo in Argentino. Herman Zupan ima za to kot ugleden podjetnik in predsednik S.L.A.T.Z. v Buenos Airesu vse pogoje.

Herman Zupan je bil rojen leta 1924 v Ljubljani. Čeprav sin podjetnika je bil v mladosti zvest član Zveze mladih katoliških delavcev, na kar je še danes ponosen. Med revolucijo, v kateri je izgubil 18-letnega brata Aleksandra, ki je bil vrnjen z domobranci in ubit, je pogumno nastopal na številnih sestankih in zborovanjih kot propagandist proti komunistični revoluciji. Leta 1945 se je z družino podal na pot begunstva. S pridnostjo in vztrajnostjo je

našel možnost, da se je dve leti izpopolnjeval v grafični stroki pri salezijancih v Turinu, nakar je leta 1949 emigriral v Argentino. Iz avstrijskih begunskih taborišča z njim prišla tudi oče Herman in sestra Lenčka, mama Pavla pa je šele leta 1955 po posredovanju mednarodnega Rdečega križa lahko prišla za družino iz Slovenije.

V Argentini je že po nekaj mesecih pričel brez vsakega kapitala skupaj z očetom delati v svoji stroki. S časom se je pridružil nastajajočemu podjetju tudi nekaj prijateljev, od katerih ga nekateri spremljajo še danes. Leta 1950 se je poročil z Julci Prebil, s katero sta si ustvarila lepo družino, v kateri se jima je rodil sin Heri in hčerki Magda in Saša. Tako sin kot oba zeta Damijan Ecker in Matjaž Omahna skupaj z njim sodelujejo pri vodstvu podjetij, ki so danes najbolj kompletna in najmodernejša v grafični in embalažni stroki na področju Latinske Amerike. Ta podjetja so: Interpak S. A. s tremi tovarnami za kartonske skatle; Flexibles Argentinos S. A. na severu Argentine v provinci La Rioja, ki izdeluje plastično embalažo; Papeleria del Sur S. A., tovarna lepenke v mestu Tornquist na jugu province Buenos Aires; poleg tega pa še udeležba pri mednarodnem podjetju Tetrapak Argentina S. A. Vsa podjetja zaposlujejo čez tisoč ljudi, od katerih je dobra deset odstotkov Slovencev, ki predstavljajo strokovno usposobljeno in odgovorno oporo na različnih področjih Zupanove podjetniške dejavnosti.

Največje priznanje kot grafični podjetnik je Herman Zupan dobil leta 1990, ko ga je Združenje grafične industrije „Printing Industry of South Florida Inc.“ izmed vseh grafičnih podjetnikov na ameriškem kontinentu izbralo in mu podelilo naslov „Grafični podjetnik Amerike 1990“. To imenovanje je dobil Zupan kot prvi podjetnik iz Argentine in kot prvi Slovenec. V utemeljitvi te počastitve je med drugim rečeno, da je Zupanovo podjetje „jasen zgled uspeha lastnega truda in osebnih iniciativ“. Slovesna podelitev odlikovanja je bila januarja 1991 na grafični razstavi „Grafika v Ameriki 1991“ v Miami na slovesnem banketu, katerega so se udeležili najvažnejši podjetniki grafične industrije obeh Amerik in Evrope.

Pri vsem ogromnem delu, ki ga je od njega terjala organizacija tako velikega podjetja, je Herman Zupan vedno našel čas tudi za slovensko skupnost. Po zgledu svojega pokojnega očeta je aktivno sodeloval v Slomškovem domu v Ramos Mejiji, kjer najdemo njegovo ime v vseh odborih od začetka do danes. V letih 1966/68 so ga člani izvolili za predsednika Slomškovega doma in je z njemu lastno vztrajnostjo uspešno vodil in izpeljal gradnjo današnjega Slomškovega doma, ki je ponos vse naše skupnosti. V zahvalo in priznanje za zvesto delo v Domu je bil leta 1990 imenovan za častnega člana Slomškovega doma, katerega odlikovanje s ponosom nosi.

Lepo in prav je, da je sedaj tudi matična Slovenija dala visoko priznanje svojemu sinu beguncu, ki je vedno ostal zvest svojemu rodu in je s svojo sposobnostjo proslavil slovensko ime prav v vrhovih pomembne grafične industrije na svetovni ravni.

Slovinci v Argentini smo veseli uspehov in priznanj, ki jih dosega Herman Zupan. Ponosni smo nanj in mu želimo vso srečo tudi v bodoče.

M. L.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

Kar je treba priznati argentinskemu političnemu življenju, je pozitivno dejstvo, da se ob njem opazovalec nikdar ne dolgočas. Nenehno se porajajo pred nami nove afere, novi zapletljivi, ki kot v nape-tem romanu vodijo našo pozornost po skritih poteh. Seveda razlika je ta, da v kakem detektivskem romanu vedno pridemo do zaključka, v politiki pa ni konca: nikdar ne moremo prisostvovati zadnjem dejanju te drame.

NELOČLJIV ZAKON?

To pot so znova dnevniki polnili prve strani z zadevo okoli gospodarskega ministra. Pač, Domingo Cavallo je odletel na potovanje po Evropi, in ko se je nahajal na Holandskem, je zvedel, da je takorekoč „pogrešljiv“. Faks sem, telefon tja, končno se je izkazalo, da je bilo vse le „obžalovanja vredna pomota“. A kadar se te pomote ponavljajo, mora človek iskati kake druge razlage, kajti ni mogoče, da se visoki funkcionarji, katerih skrb je vodstvo države, nenehno in vedno enako „motijo“.

Poglejmo najprej, kar se vidi na površju. Pred važnimi poslušalci je predsednik izjavil, da na gospodarskem področju „lahko zamenjamo osebe, a plan ostane nespremenjen“. Opazovalci so te besede razložili ne pod vidikom, da se v gospodarstvu program ne bo spremenil, temveč da se bodo gotovo zamenjale osebe, ki ta načrt izvajajo. Katera oseba je vidnejša in važnejša kot minister Cavallo? Ergo: ure so mu štete.

Štirikrat v istem dnevu je nato predsednik moral izreči javno zaslombo ministru, katerega prisotnost ob gospodarskem krmlu je nenadoma padla v tako temno luč, da za njegovo usodo mnogi niso bili pripravljeni dati počenega groša. Končno je Menem izjavil, da sta s Cavallo povezana takorekoč „neločljivo“ in se razpasel v raznih poklonih gospodarske in politične narave. Vsa zadeva naj bi torej ostala le kot sad „bujne domišljije časnikarjev“, ki so bili znova, kot že navada, vsega krivi.

A če sedaj pogledamo nekoliko globlje, moramo prebrati nekatere skrite zapise. Prevečkrat je Menem že namignil, da je pravzaprav on avtor gospodarskega načrta, ki ga Cavallo le uspešno izvaja. Morda ne manj uspešno kot bi ga mogel izvajati kdo drugi. Še več, predsednik že dolgo časa s sumnjo gleda na rastočo politično moč ministra in po mnenju nekaterih opazovalcev bi se ga rad znebil; ali ga vsaj čim bolj politično onemogočil.

Temu dejstvu je pripisati zadnje premike na področju gospodarske ekipe. Spomnimo se le, da je v aferi okoli buenosaireske borze mladi Martin Redrado takorekoč „premagal“ ministra, ki ga je hotel odstaviti z odgovornega mesta v državni komisiji. Menem se ni postavil na stran ministra, Redrado je ostal. Prol, ki ga je Cavallo hotel postaviti na čelo organizacije državnih borznih papirjev, ni hotel sprejeti mesta, ker bi bila njegova oblast zelo omejena s strani ministra. Takoj za tem ga Menem imenuje na važno politično mesto. In sploh člani takimenovane „druge vrste“ mladih menemističnih veljakov (Redrado, Prol, Claudia Bello, Kohan) nastopajo vedno bolj trdno, zavzemajo vedno močnejše položaje v vladi, in govore o „peronizaciji“ gospodarskega programa, ki je bil doslej v rokah „tehnikov“.

Od te točke pa do odhoda Cavalla s položaja ministra za gospodarstvo pa meji le razdalja vpliva, ki bi ga imel ta odhod na odločilne gospodarske kroge. Če pa se nenehno govori: „Cavallo odhaja“, se ves svet že navadi na idejo in ko se ta izvede, že nikogar več ne prizadene. Je to prefrigana

a nevarna igra, ki pa v tej vladi že prihaja v navado. Pred časom je le namig Cavalla, češ, ali velja moja ali pa odstopim, predsedniku samemu ježil lase. Danes se je položaj popolnoma spremenil in lahko bi rekli, da je neločljivi zakon skoraj pred razpoko.

KJE JE VZROK?

Zakaj ta položaj, ko vendar po trditvi samih najvišjih predstavnikov vlade gospodarski položaj skoraj ne bi mogel biti boljši? Gotovo, ni isto to, kar se trdi, in to, kar dejansko doživljamo. In v tem smislu je gospodarski program zašel v slepo ulico. Treba bo storiti korak nazaj in poiskati novih obzorij. Vzrok temu pa je že stara bolezen vseh argentinskih (in sploh tudi drugih) ekonomistov: vedno delajo račun brez krčmarja.

Res je stabilizacija velika vrednost. Zlasti še za državo, v kateri smo dolga leta živeli v inflaciji, doživeli takomenovano „hiperinflacijo“ in si z veliko težavo in ogromnimi žrtvami priborili vsaj relativno stabilnost. A tu se je končala vsa domišljija sedanje gospodarske ekipe. Konvertibilnost je dosegla to, da ministra ne morejo strmoljaviti močne gospodarske skupine, kot so to storile s Sourouilljem, ki je verjel, da mu ne bodo spraznili centralne banke in tam naloženih dolarjev. A Cavallo je zašel v past, ko je računal, da bo stabilizacija sama po sebi potegnila v Argentino tuje kapitale, ali da se bodo vrnili domači kapitali naloženi v inozemstvu. Brez reaktivacije, brez produktivne investicije ni prave in trajne stabilnosti. Mnogokrat smo zapisali, da je edino pravo bogastvo neke države to, kar se proizvaja: zrna na polju in v skladiščih, ruda, ki jo kopljemo, industrijski izdelki. To so vrednosti, ki jim moremo priseti še tovarne, ceste, železnice, vse kar smo zgradili in ima neko vrednost. Denar je papir, potreben, a sam po sebi nima vrednosti, če nima kaj predstavljati. V tej blazni tekmi privatizacije pa smo razpisali vrednosti in „pojedli“ denar. Ni pa dotoka kapitala, ki bi zgradil nove tovarne, pospešil proizvodnjo novih izdelkov. Vlada pa je ostala brez denarja, da bi ona sama pospeševala investicije, vsaj v gradnji, ki zaposli največ delovne roke, zlasti nekvalificirane.

Zato je za poraznim vtisom vsled pomanjkanja investicij prišla še socialna poostritev. Ni druge razlage tej polemiki, ali je sedaj več revnih kot prej ali manj, in koliko so ti prebivalci kakovostno revni. To je debata za sociologe, revni pa štejejo milijone in so lačni. Pika. Pred vrati pa imamo volitve (da, pred vrati, čeprav bodo šele prihodnje leto), ki bodo odločilne za sanje „ponovnega predsedništva“. Pohiteti bo treba. In včasih to pomeni otrestiti se neprijetnih fugur in seči po novih močeh, ki bi smer nekoliko spremenile, čeprav ta smer ni popolnoma v skladu z ortodoksno linijo ekonomije.

Le pod tem vidikom si moremo prav razložiti te napade in umike, ki pretresajo argentinsko politiko. Zlasti še, če pomislimo, da se pred vladnimi očmi dogajajo ne-ljubi manevri, kot izvolitev senatorjev v provinci Jujuy. Tu je povezava radikalov, busistov in upornih peronistov presenetljivo posvetila enega radikalnega in enega peronističnega menemističnega senatorja v čudovitem parlamentarnem „puču“, ki je pa legalno precej trden. Menem je sedaj sprožil protiofenzivo, ki bo stvar končno postavila pred državno vrhovno sodišče. Tu pa je Menem že poskrbel, da mu bo sreča mila. Kot v primeru province Corrientes. Zvezna intervencija v provincijsko pravosodno oblast je bila tako očitno pro-

Nad. na 6. str.

Še enkrat: ustavite desnico!

Kot je videti, se v Sloveniji zelo bojijo, da bi „desnica“ uspela kaj več pri volitvah. Zato se je klicu Ustavite desnico Spomenke Hribarjeve pridružilo še pisanje pod gornjim naslovom, ki ga je v sobotni prilogi Dela, 29. avgusta, t. l. napisal znani „bivši“ komunist Veljko Rus. Kakor prvi je tudi ta klic poln napadov na katoliško Cerkev, krščansko demokratsko stranko in na emigracijo, končno pa grozi Sloveniji, v primeru da se tem ne prepreči delovanje, enako usodo kot jo doživljajo na jugu republike bivše Jugoslavije. Tudi to je znano iz revolucije, da kar delajo komunisti sami, natikajo na nasprotnike, da jim ne priznajo nobenih pravic oziroma hočejo zavreti krščanski vpliv v skupnosti na vse načine, z blatenjem, zmerjanjem ali natočevanjem.

V tem daljšem članku se najprej pisec spravi na Demokratsko stranko in ji očita, da dopušča v svoji politiki katoliški Cerkvi možnost delovanja verskih osnovnih šol in vrtcem, kar po njegovem „pomeni tovrstno širjenje izobraževalne dejavnosti ponovno poglobljati razdorov med mlajšimi generacijami... Z rekatolizacijo otroškega vrtca in osnovnega šolstva se ruši bazična enotnost prihodnjih rodov...“

Perfidno zahteva od Demokratske stranke (Ruplove), naj se tej politiki odpove, drugače bo postala le filijalka SKD.

Očividno Veljko Rus ne pozna ali bolje zakriva dejstvo, da je v demokratskem svetu normalno, da vlada podpira versko osnovno šolstvo iz splošnih davkov, pač kot pluralistična družba, samo v komunističnih državah je komunizem zahteval monopol nad vzgojo otrok — in kako jih je vzgajal, je pač vsem dovolj jasno. Rus si želi v stare diktatorske in monolitne čase!

V drugi točki napada pisec SKD in Peterleta predvsem zaradi združitve z bivšo Slovensko ljudsko stranko. Ponavlja stare komunistične fraze, zmerjanja in grožnje, in na vseh korakih dokazuje, kako se boji takega ojačenja SKD.

Zaradi zanimivosti objavljamo nekatere odstavke:

„S tem dejanjem se je desnosredinska Krščanska demokracija prelevila v izrazito desničarsko stranko. Če bo v njej prevladovala politična emigracija, bo v slovenskem prostoru igrala prej razdiralno kot pa združevalno vlogo...“

To povsem nerazumno dejanje bo imelo najmanj dva usodna učinka. Prvi je notranjestranski. Z vključitvijo falange političnih emigrantov v Slovensko krščansko demokracijo bo oslabil vpliv domačih mladih krščanskih demokratov. Vse bolj se bo uveljavljal program politične emigracije, ki ji ne gre samo za to, da bi se vključila v normalno politično življenje, ampak stremi za tem, da bi z ognjem in mečem pokončala vse tisto, kar se je v zadnjih 40 letih skotilo na slovenski politični sceni. Naravnost nore zahteve, ki jih je Slovenski ameriški svet iz Clevelanda (Sobotna priloga Dela 22. avgust 1992) naslovil na dr. Janeza Drnovška, kažejo na to, da bodo politični emigranti skušali svoj poraz za vsako ceno prečarati v svojo zmago. Čeprav so seveda takšni poskusi povsem nerealni, pa bodo in so že spodbudili temne strasti, ki bodo paralizirale slovensko politično sceno in še posebej mlajše generacije krščanskih demokratov.“

V tretji točki se obregne ob emigracijo z zaljivimi besedami, jim očita medvojna dejanja in jih tako umaže. Seveda pa mu gre pri tem končno le za zakrivanje zločinov komunistične strani!

„Na noben način nočejo prevzeti odgovornosti za svoje odločitve in za svoja dejanja ampak v grehah „druge strani“ iščejo moralni alibi za svoja malovredna dejanja.“

Skušajo svoje slabe odločitve oprati s slabimi dejanji nasprotnika in s tem relativizirati krivdo, ki jo je mogoče omiliti samo s prihodnjimi dejanji, ne pa z blatenjem preteklih dejanj nasprotni strani.“

Za konec pa se Rus spravi direktno na slovensko Cerkev in njenega nadškofa Šuštarja.

„Geslo: „Zaustavite desnico!“ je namenjeno tudi ljubljanskemu metropolitu Alojziju Šuštarju. Metropolit bi moral predvsem zaustaviti tiste duhovnike v slovenski katoliški Cerkvi, ki netijo sovrštvo med Slovenci in celo pozivajo k uprizoritvi Nürnberskega procesa na Slovenskem.“

Ta nori poziv, ki je prišel iz ust enega od najbolj vplivnih mlajših teologov, pripravlja Slovincem podobno usodo, kot so jo danes — zaradi verskih vojn — deležni drugi jugoslovanski narodi.

Zelo verjetno pa ekstremne desnice med slovensko duhovščino ne bo mogoče ustaviti vse dotlej, dokler Cerkev ne bo sama opravila s svojo preteklostjo in dokler bo večina slovenske duhovščine svetohlinsko odpuščala grehe „boljševikom“, namesto da bi se sama spokorila za lastne grehe, ki jih je storila pred in med drugo svetovno vojno. Sedanje vodstvo slovenske katoliške Cerkve ne more preprečiti razdiralnih učinkov „sprave“, če ne bo obsodilo medvojne vloge ljubljanske škofije, in če ne bo priznalo, da je imela ljubljanska škofija dovolj možnosti, da se priključi Osvobodilni fronti, ali pa ostane vsaj nevtralna in s tem prepreči bratomorno vojno. Nujno pa je, da zaustavi sedanje logiko „sprave“, ki vse globlje razžira moralno, duhovno in politično substanco slovenskega naroda. Te ne bo mogoče zaustaviti vse dotlej, dokler ne bo sedanje vodstvo katoliške Cerkve priznalo, da se prejšnje vodstvo ni priključilo Osvobodilni fronti zaradi tega, ker je bilo preveč oblastiteljno in ker se je balo, da bo zgubilo svojo monopolno vlogo. Naglavni greh slovenske katoliške Cerkve izvira torej iz njenega napuha in tega greha se ne da očistiti z odpuščanjem drugemu monopolistu, ampak le z obsodbo lastnega monopola.“

Očita ji stare medvojne „grehe“, napuh in oblastiteljnost, obenem pa kliče nadškofu naj ustavi „mlajše duhovnike“, ki da „netijo sovrštvo“ s pozivi na pravičnost in sodno ugotovljeno odgovornost! Tu je jasno, da avtorja čelvelj žuli! Nobenih procesov, nobene odgovornosti za zanetitev revolucije, poboje in pokole, za trpljenje pod diktaturo, ekonomsko uničenje, itd. Kdor to hoče, je po njegovem sovražnik ljudstva, Cerkev naj se ne vtika v etiko, moralo in pravičnost, ampak naj ponižno prosi odpuščanje za to, da se je uprla komunizmu, katerim je prej, in kot je videti še vedno pripada v duhu in zahtevah in načinu pisec tega pamfleta!

Mnenja je, da taka sprava, ki temelji na pravičnosti in tudi raziskavi komunističnih zločinov, ni prava. Verjetno je mnenja, da je bilo s prvo slovesnostjo na Rogu vse urejeno, domobranci in emigranti naj bodo tihi, komunisti pa naprej uživajo svoje nakradeno bogastvo in stolčke. Pa so doma to sprevideli in je taka „sprava“ ušla iz rok prenoviteljev. In zdaj groze vsem, ki hočejo drugačno, pravično spravo!

Višja šola za gospodarske poklice v Št. Petru na Koroškem

Šolski zavod v Št. Petru že od leta 1908 naprej skrbi za temeljito srčno in strokovno izobrazbo naših deklet, v zadnjih letih tudi fantov. Šolske sestre so vedno vodile tiste šole, ki jih je zahteval čas. Danes obstajata dva šolska tipa:

5-letna Višja šola za gospodarske poklice

1-letna Gospodinjska šola

Dvojezičnost je od šolskega leta 1966/67 dalje učno načelo, ki so ga narekovale jezikovne razmere na južnem Koroškem in poklicne potrebe našega časa. Na osnovah, ki jih mladina dobi v družini in v solah, lahko izpopolnjuje in utrjuje svojo kompetenco v slovenščini in nemščini, se poleg tega še uči italijansko in angleščino, jezik mednarodnega poslovanja.

Višja šola za gospodarske poklice na ta način olajša vstop v poklicno življenje v prostoru Alpe-Jadran, ki se na številnih področjih vedno bolj zblizuje in potrebuje predvsem mlade ljudi s širokim horizontom in voljo za sporazumevanje.

Matura po petem letniku odpira mladini direktni vstop v mnogostransko in zanimivo poklicno življenje v trgovskih, industrijskih in turističnih podjetjih ter v upravi. Poleg tega pa upravičuje za vpis na univerze in pedagoško akademijo.

Gospodinjska šola pa posreduje spretnosti za gospodinjstvo ter za opravila v tujkoprometnih in socialnih poklicih. Spričevala s gospodinjske šole omogoča tudi uspešen vstop v poklicno izobrazbo.

Pogoji za vstop v Višjo in Gospodinjsko šolo so poleg zadovoljivega znanja slovenščine in nemščine oz. trdnega namena

čimprejšnje izpopolnitve v šibkejšem jeziku, zaključena osnovna šola.

Za Višjo šolo je potreben sprejemni izpit.

Internat nudi vsem učenkam/učencem, ki niso doma v bližnji okolici, prijetno bivanje pod ugodnimi pogoji. Socialno potrebni učenci/učenke imajo pravico do državnih podpora.

Fantje so na šoli vsekakor zaželeni in učni program je tako koncipiran, da je zanje v enaki meri atraktiven kot za dekleta. Seveda nudi šola tudi fantom primarne stanovanske pogoje.

Naš naslov:

Višja šola za gospodarske poklice

Št. Peter 25

9184 Št. Jakob v Rožu, Kärnten, Austria

tel. 00-43-42-53-2750

Proti prodaji Slovenskih železarn

Namera o prodaji Slovenskih železarn je poteza vlade v želji, da bi se čimprej znebila bremena, ne glede na posledice. Podržavljenje 15. 3. 1991 naj bi dokončno razrešilo dolgoletno problematiko, ki je bila posledica netrznega pristopa v preteklosti.

Sanacijski program ki ga je UO Slovenskih železarn sprejel in dopolnjeval, je bil žal uresničen le delno. Izvedena sta bila tehnološka interna delitev dela in socialni program zmanjševanja zaposlenih. Število se je znižalo od 15.600 ob koncu leta 1989 na 11.370 konec leta 1991 in na 9.800 sredi leta 1992. Do takšnega intenzivnega procesa ni prišlo niti tedaj, ko so sanirali svoj metalurški sistem v Angliji, Franciji in Avstriji. Cilj je bil, da trg določi dimenzijo posameznih družb.

Država bi morala zagotoviti evropske cene energije, kar program predvideva. Ob izgubi trgov je jasno, da mora biti izvoz vsaj 50-odstoten. Država bi po programu sprejela odplačevanje tujih kreditov v razdobju petih let. Banke pa bi ob svoji sanaciji razbremenile svoje terjatve in tekoče kreditirale poslovanje.

To se ni zgodilo, pač pa nasprotno, banke več kot let dni niso sodelovale pri poslovanju, za kar ni primerjave v svetu. Ta mačehovski odnos države in zaostajanje procesov (sanacija bank, privatizacija, denacionalizacija in uvedba finančne discipline), potiskata Slovenske železarne v propad, prav tako številna druga podjetja v vseh industrijskih vejah.

Slovenski krščanski demokrati smo proti temu, da bi se Slovenske železarne prodale tujcu. To bi bil odločilen udarec doseženemu tehnološkemu razvoju, kadrovski strukturi in celotni kovinskopredelovalni ter strojni industriji.

Tuji kapital da, vendar kontrolirano in v skladu s strategijo razvoja, ne pa mrhovinarski.

O Slovenskih železarnah pa so tekli intenzivni pogovori z najbolj znanimi jezikarskimi sistemi Evrope. Ti pa so pripravljani vlagati svoj kapital v posamezne družbe v vseh treh železarnah. Na pragu je vendar tudi lastninjenje, ki mora zajeti tudi Slovenske železarne in ne bi bilo prav, da že pred tem postanemo kolonija.

Dostikrat se v Sloveniji ponašamo s kadri in menedžerji. Poiščimo jih in jim sledimo pri tržnem uveljavljanju, da se uresniči zgodba o čim večji dodani vrednosti, ki nas dvigne nad povprečje.

Izidor Rejc
Slovenec, 5. septembra

Ob slovesu prijateljski družini

Za nami le tistih nepopisno lepih 50 dni vašega bivanja v Sloveniji v najini hiši. Po vseh teh letih dolge odsotnosti nam je vsem skupaj naklonil Bog toliko sreče in lepih trenutkov, da komaj moremo verjeti v resničnost dogajanja teh dni. Nekaj grenkih spoznanj vam ni moglo skaliti doživljanja lepote naše skupne, končno svobodne domovine Slovenije. Vseh dogajanj teh kratkih 50 dni ni mogoče strniti v bežen vtis, ki ga čas zavrže in pozabi. Treba je vzeti nekaj časa za premislek, nekaj miru za presojo. Vse je kot posneti film, ki se ni dokončno zmontiran za predvajanje.

In vendar, odhajate med svoje najdražje, nazaj k svojim družinam, ki vas že težko pričakujejo. Nesite jim najlepše darove v svojem srcu, nesite jim kosček svoje rodne domovine, kateri ste ostali zvesti vse življenje, ne glede na to, da je tako kruto postopala z vami samo zato, ker nikoli niste priznali nasilne tiranije boljševizma. Kakor vas je pred 50 leti na poti v Argentino sprejemalo občutje nelagodnosti, se danes vračate v svojo novo domovino s srečo in ponosom in zaupanjem, pa tudi spoznanjem, da vse žrtve, ki vam jih je naložilo življenje, niso bile zaman. Bog vam je že na tem svetu naklonil del plačila in zadovoljstva za vašo dobroto in poštenost.

Naj ob slovesu solze v obeh ne pomenijo žalosti, temveč naj bo to izraz notranjega doživljanja ob spoznanju, da nam je vaše bivanje med nami utrdilo vezi iskrenega in pristnega prijateljstva

Naj bo srečna vrnitev med vaše najdražje! Nasvidenje, zbogom in pridite spet čimprej!

Ciril in Albina Tavčar

Vodice, dne 22. julija 1992

Iz pogovora s predsednikom SKD prof. Lojzetom Peterletom

Državljanom, ki žive v zdomstvu, mora biti zagotovljena volilna pravica

— *Kako bi komentirali odnose znotraj koordinacije in dejstvo, da ima trenutno v koordinaciji opozicijskih strank največ beseđe najmanjša parlamentarna stranka?*

„Seveda je veliko želja po vodilnih mestih, precej je bilo tudi predlogov za zasedbo teh mest, da ne rečem še česa. Sicer pa menim, da čvrsta koalicija nima smisla in da se mora vsak truditi zase, če bo za volitve v državni zbor veljal proporcionalni sistem. Lahko pa se dogovorimo, da znotraj koordinacije ne izgublamo energije za politični boj med seboj in se raje usmerimo proti drugim političnim nasprotnikom. Za skupne kandidate se lahko pogovarjamo pri volitvah v državni svet, kjer bo veljal večinski volilni sistem, in za volitve predsednika države. Čeprav stranke veliko govorijo o sodelovanju in povezovanju, pa se vsaka predvsem trudi za lastno promocijo. Ene to počno na tak, druge spet na drugačen način. Mi smo se že na prvih volitvah obnašali nekoliko drugače, pa smo kljub temu uspeli.“

— *Nekatere opozicijske stranke so že uradno predstavile svoje kandidate za predsednika republike, vaša stranka pa še ne. Zakaj?*

„Tri stranke so res pohitele (brez resnega dogovora) s svojimi kandidati. Mi smo menili, da v tem trenutku še ni treba hiteti.

Ob primenem času, predvidoma do konca septembra, pa bomo tudi SKD predstavili svojega predsedniškega kandidata, saj ga tako močna stranka mora imeti. Tudi tega se bomo lotili drugače kot nekatere druge stranke.“

— *Kdo bo podprl SKD, kdo so vaša volilna baza? Ali računate tudi na glasove Slovencev po svetu? Kakšen volilni rezultat pričakujete za svojo stranko?*

„Naše članstvo je med vsem sloji, naša stranka pa se tudi v celoti ne „pokriva“ s kristjani. Tudi mnogi neverujoči so naši člani in njihov delež se zadnje čase povečuje. Glasove torej pričakujemo iz vseh plasti naše družbe, predvidoma pa, da bomo vsaj podvojili število glasov, ki smo jih dobili na zadnjih volitvah za DPZ — torej najmanj 25 odstotkov.“

Glede Slovencev po svetu pa tako — so različnih volilnih prepričanj. Tam bomo dobili nekaj glasov, vse pa bo bolj jasno, ko bodo dokončno postavljena volilna pravila za naše državljane zunaj Slovenije. Vztrajali bomo, da bo ustavna volilna pravica tudi tem tehnično zagotovljena.“

— *Kako ste finančno-materialno pripravljeni na predvolilno dirko? Govori se, da SKD dobiva veliko finančno pomoč iz tujine. S tem mnogi povezujejo vaša številna potovanja v tujino.*

„Moja zadnja pot v tujino je bila bolj vezana na mojo prejšnjo premiersko funkcijo, ko se nisem mogel odzvati na vsa vabila. Glede pomoči iz tujine si ne obetam veliko od naših prijateljskih strank. Pomagali pa bodo naši člani in simpatizerji po svetu. Ti bodo gotovo pomagali, kot so tudi pri prvih volitvah, da smo lahko nastisnili nekaj plakatov. Finančno-materialno pomanjkanje bo treba nadomestiti z dobrim delom med ljudmi.“

— *Kako pa sicer ocenjujete delo Janeza Drnovška kot vašega naslednika?*

„Nova vlada deluje šele tri mesece, v začetku septembra bomo pripravili temeljito oceno njenega dela. Še vedno ostajam pri temeljni oceni, da nam ta prevrat ali kakorkoli že zamenjavo vlade ocenjujemo, da državi ni prinesel nič dobrega. Gre za diskontinuiteto in v marsičem smo se začeli vračati nazaj. Vlada je že v prvem tednu naredila hudo napako s plačami. Slabo je nova vlada delovala tudi na zunanje-političnem področju, posebej v odnosih s sosedami. Odnosi s Hrvati bi denimo morali biti najboljši, pa imamo z njimi vedno več nerešenih zadev. Dobra se mi zdi poteza z zavarovalnicami. Nimam vtisa, da bi bila ta vlada bolj koordinirana kot moja. Deluje tudi bolj politično kot prejšnja.“

— *Kaj pa menite o uresničevanju zakona o denacionalizaciji, posebej o vračanju gozdov Cerkvi?*

„Menimo, da je zakon jasen in da zadeve ni treba reševati z referendumom. Prav tako skupščini ni treba spreminjati stvari. Smo za to, da se zakon čim hitreje in čim bolje izvaja. Če pa se Cerkve želi pogoditi za odškodnino oziroma za drugačen način financiranja svojih dejavnosti, je treba videti, kaj ta drugačen način pomeni tudi za državo in davkoplačevalce. Najbolj pravič-

no bi po moje bilo, da se Cerkvi vrne, kar ji je bilo odvzetega. Ni pa nobene potrebe po politizaciji ali ideologizaciji tega vprašanja. Glede denacionalizacije še to — s terena dobivamo informacije, da ponekod ni izrazite volje za dovolj hitro rešitev.“

— *Kaj menite o najpomembnejših zadevah (privatizacija, sanacija bank, volilna zakonodaja), ki bodo v kratkem spet na dnevnem redu skupščine?*

„Privatizacije ta vlada ne bo mogla izpeljati. Paralizirana je z lastnimi ljudmi, ob tem pa je bila vpeljana inverzija, da opozicija blokira zadeve. Opozicija nima večine v nobenem zboru in ne more nič blokirati. Če pa člani vlade oziroma poslanci opozicijskih strank ne prihajajo na seje, jim ne moremo pomagati in naj si posledice pripišejo sami. Vlada je tudi ponujala taka dopolnila k temu zakonu, ki zahtevajo resno obravnavo in so močno spremenila tisto, kar je ponudila skupina poslancev, v kateri je bil tudi naš član.“

Sanacija bank je neizbežen posel, ki ga ne kaže odlagati. Sanacije bank pa ni mogoče speljati brez finančne sanacije podjetij. Ob tem še to, da gre za ključni sektor, ki so ga sistematično zasedli in zadržali bivši oblastniki.

Glede volilne zakonodaje pa samo to — kot predsednik SKD si zelo želim, da bi bila volilna zakonodaja v septembru sprejeta zaradi tega, ker ta država v sedanjem parlamentarno-vladnem položaju ne more naprej, saj gre za paralizo sistema. Prišli smo do kompromisa, ko je zakon zrel in ga je možno sprejeti. V nedogled tudi ne bi vztrajal pri t.i. „udbovskem“ dopolnilu, čeprav bi bil vesel, če bi bilo sprejeto. Tudi če ne bo, bodo kandidati iz naše stranke podali ustrezno izjavo, potem pa bomo videli, kdo jo še bo in kdo ne.“

Marjan Lacič
Dnevnik, 26. avgusta

AVGUST HORVAT

Ob stoletnici prvega slovenskega katoliškega shoda

Po shodu

Po shodu je Anton Mahnič nadaljeval z delitvijo duhov, idejno delitev. Bil je zelo odločen, pesnik Simon Gregorčič ga je imenoval burja s Krasa (Jožko Pirc, Aleš Ušeničnik in znamenja časov, Ljubljana 1986, str. 46). Za razčiščenje pojmov je nadaljeval z revijo Rimski katolik do leta 1896, potem s revijo Katoliški obzorik do leta 1906, od tedaj pa je izhajala revija Čas kot glasilo Leonove družbe do konca druge svetovne vojne.

Liberalci in socialisti so bili presenečeni nad uspehom shoda. Postal so bolj skromni, a niso prenehali z napadi. Nastopilo pa je obdobje katoliškega gibanja, ki je do prve svetovne vojne postopoma popolno prevzelo družbeno življenje. To je doba še naslednjih treh shodov, doba družbene in prosvetne organizacije, doba neumorne dela za krščansko demokracijo na Slovenskem (Jožko Pirc, Aleš Ušeničnik in znamenja časov, Ljubljana 1986, str. 48).

Škof Jakob Missia je neutrudno nadaljeval z versko prenovalo in se trudil, da duhovniki ne bi po nepotrebnem posegali v politično življenje. Naročal je, da naj duhovnik ne kandidira za poslansko mesto, če je za to sposoben laik. Njegovo delo je bilo skoraj neopazno, a kljub temu za versko obnovo učinkovito. Užival je splošen ugled, ker je nastopal mirno, uglajeno in diplomatsko.

Anton Mahnič pa ni skrbel samo za idejno razčiščenje. V skrbi za študente je dve leti po shodu, 24. oktobra 1894 ustanovil akademsko društvo Danica s sedežem na Dunaju, 19. novembra 1896 pa Leonovo družbo kot slovensko katoliško znanstveno društvo (Matija Škerbec, Pregled novodobnega slovenskega katoliškega gibanja, I, 1965, str. 91). V prvem desetletju sedanjega stoletja, točno leta 1905, pa je novi ljubljanski škof Anton Bonaventura Jeglič dogradil prvo samo slovensko gimnazijo v Št. Vidu nad Ljubljano in uresničil sklep shoda.

Janez Evangelist Krek se je udeležil le zadnji dan shoda in aktivno sodeloval pri pripravi resolucij družbenega značaja, kot dober poznavalec slovenskih razmer in družbenega nauka Cerkve. Leta 1895 so že izšle njegove Črne bukve kmečkega stanu; dodal jim je še Socialni načrt slovenskih delovnih stanov. V knjigi analizira težak položaj kmetov, za katerega ima največ krivde liberalizem in prekomerno izseljevanje. Socialni načrt delovnih stanov pa je program dela za kmete, obrtnike in delce. Potem je še objavil knjige Socializem, Socialni pomenki, Starostno zavarovanje kmečkega stanu in brošuro o splošnem zavarovanju (Vinko Brumen, Srce v sredini, Buenos Aires 1986, str. 250-253). Pospesoval je ustanavljanje zadrug na vsem slovenskem ozemlju v pomoč kmetom in obrtnikom. Upravičeno ga imenujemo očeta

slovenskega združništva.

Krek pa je zelo aktivno sodeloval pri pripravi drugega, tretjega in četrtega slovenskega katoliškega shoda, ki so poglani iz korenin prvega ter prilagodili delovanje katoličanov dejanskim razmeram. To je Krek zelo dobo razumel še posebej pri reševanju družbenih vprašanj.

Poleg Kreka so si veliko prizadevali za pripravo in dober uspeh naslednjih treh shodov odvetnik Ivan Šušteršič za politično in Evgen Lampe za gospodarsko področje. V najboljšem razmahu je bila že politična stranka katoličanov, prosvetne organizacije, združništvo in gospodarski napredek.

Proti koncu preteklega stoletja leta 1898, je bil škof Jakob Missia imenovan za nadškofa v Gorici. Nasledil ga je Anton Bonaventura Jeglič. Posegal je na vsa področja svojih vernikov, tudi politično (Jožko Pirc, Aleš Ušeničnik in znamenja časov, Ljubljana 1986, str. 50). Bil je zelo agilen a manj diplomatski kot Missia in nekoliko kolehčen, kar mu je povzročalo nekatere težave.

Po imenovanju Antona Mahniča za škofa na otoku Krku 22. novembra 1896, je postal Aleš Ušeničnik idejni usmerjevalec slovenskega katoliškega gibanja (Jožko Pirc, Aleš Ušeničnik in znamenja časov, Ljubljana 1986, str. 37). To je vršil do konca druge svetovne vojne.

Kot že rečeno je živahno versko in družbeno delovanje slovenskih katoličanov rodilo lepe uspehe. Šlo je za pokristjanjenje družbenega življenja kot je na to opozoril pred leti sedanji papež Janez Pavel II. italijanske škofo. Rekel jim je, da ni dovolj, da verniki izpolnjujejo verske dolžnosti, poleg tega je še potrebno, da se aktivno udeležujejo na kulturnem, političnem,

gospodarskem in celotnem družbenem življenju. Spomnil jih je, da odsotnost katoličanov pomeni pomoč veri nasprotnih družbenih organizacij in ustanov.

Tudi potem, ko je škofa Missia v Ljubljani nasledil škof Jeglič in v idejni orientaciji kraško brujo Antona Mahniča ponižni in skromni Aleš Ušeničnik, ti spremembi nista ovirali uspešnega verskega niti izredno razvijajočega družbenega življenja, poleg tega pa so se vršili drugi, tretji in četrtri katoliški shod, ki so dopolnjevali smernice prvega, iz katerega korenin so poglani.

Živahno in plodno delo slovenskih katoličanov je zavrlo prva svetovna vojna. Med to vojno se je pojavilo vprašanje za katero možno državno skupnost se naj odločijo Slovenci, ko bo konec avstroogrške monarhije. Eni so imeli svoj pogled obrnjen še vedno v središče srednje Evrope, mlajši pa na Balkan. Med ta razpravljana je hudič zasejal ljulko, zanetil se je spor v SLS, predvsem med odvetnikom Ivanom Šušteršičem in ostalim vodstvom stranke. Niso sprjeli pravil mirnega razgovora in medsebojnega spoštovanja, pozabili so na dediščino prvega in poznejših treh katoliških shodov in se v gotovem pogledu poslužili sredstev maščevanja. V teh žalostnih razmerah je bil še dodatni udarec, prezgodnja smrt Janeza Evangelista Kreka. Ob razpadu monarhije se je večina v stranki odločila za novo državno tvorbo povezano z Balkanom in s središčem v Beogradu. Kdo je imel prav, Šušteršič ali njegovi nasprotniki v SLS, je še danes zelo kočljivo vprašanje. Gotovo pa je, da se je s povezavo z Balkanom Slovenija znašla v zelo spremenjenih življenjskih razmerah, ki so precej ovirale slovensko družbeno življenje v smislu sklepov dotedanjih katoliških shodov.

NOVICE IZ SLOVENIJE

KOPER — Jamarji in strokovnjaki inštituta za sodno medicino so odstranili iz jam na socerbsko-podgorskem krasu okostja kakih 30 oseb. Ostanke so odpeljali v Ljubljano, kjer jih bodo skušali identificirati in določiti tudi dobo ležanja v jamah.

LJUBLJANA — Manjkajoči del sistema ljubljanskih obvoznic bi precej okrnili uspešnost štajerske avtoceste. Zato so občinski možje iz okolice Ljubljane naslovili posebno prošnjo, da se upošteva gradnja vzhodne avtoceste, ki bi peljala skozi moščansko okolje in bi razbremenila mestne ceste.

LJUBLJANA — Črna borza je kar precej razvejana po ljubljanskih tržnicah, kljub naporom inšpektorjev, da bi jo pregnali. Največ cenjenih produktov prihaja s Hrvaške, dobi pa se predvsem cigarete, kava, bombažna majica ali pijača, pa ročne ure, baterije zanje, itd.

BRDO PRI KRANJU — Na mednarodnem ocenjevanju vinskih vzorcev, ki spada k vinskemu sejmu, letos slovenski pridelovalci niso dobili nobenega šampijonskega naslova. Med 972 vzorci je 17 slovenskih vzorcev dobilo veliko zlato medaljo. Od petih šampijonskih naslovov so tri podelili vzorcem iz Avstrije, po enega pa iz ZDA in Nove Zelandije.

ROGAŠKA SLATINA — Na Donački gori so po zamisli Leopolda Vostnerja leta 1936 postavili devet metrov visok kamniti križ, prav podobnega onemu na gori Laverni v Italiji. Po vojni je seveda moral izginiti z vrha, med vojno pa je bilo tudi požgano zavetišče pod vrhom. Zdaj so križ na pobudo lokalne župnije, ki jo podpira krajevna skupnost in zdravilišče Rogaska, začeli graditi na podlagi originalnih načrtov. Gradnja sloni predvsem na prostovoljnem delu, plačujejo le poklicne zidarje. Z gore je sijajen razgled: nekateri pravijo, da so v jasnih dnevih videli tja do Blatnega jezera.

OGLEJ, Italija — Na uvodnem koncertu Glasbenih srečanj 1992 je nastopil simfonični orkester RTV Slovenija, Slovenski komorni zbor in Consortium musicum z dirigentom Antonom Nanutom. Srečanja so v oglejski baziliki in so posvečena 200-letnici rojstva Gioachina Rossinija, Lizstu in Chopinu. Slovenski glasbeniki so nastopili z Rossinijevim Stabat Mater.

LJUBLJANA — Ponarejeni stotolarski bankovci se še vedno pojavljajo. Zadnje primerke so odkrili na Škofijah, v Ormožu, Ptuj, Murski Soboti, Zgornji Bistrici, Kopru in Slovenski Bistrici.

PODLIPOVICA — V cerkvi sv. Mohorja in Fortunata so obnovili 235 let stare orgle, ki jih je izdelal mojster Janaček. Pri blagoslovitvi, ki jo je opravil dr. Ivan Merlak, je igral domači organist (že 39 let) Janko Bogomil, nato pa še Tomaž Močnik iz hoške delavnice, ki je opravila obnovitev.

LJUBLJANA — Novo turistično avtokarto Slovenije pripravlja Avtomoto zveza Slovenije. V merilu: 1:370.000 kaže seveda ceste in geografske kraje, poleg tega pa še nekaj zanimivih podatkov: najboljšo slisnost slovenskih UKV oddajnikov, lokacija in MHz, črpalke, motele, toplice, marine, arheološke najdbe, naslove stotih dobrih gostiln in abecedno kazalo 7.000 imen krajev (V opisu karte ni navedeno, da bi avtokarta imela evidentirane „kraje, pomembne iz NOB“, kot je bilo to v navadi v prejšnjih izdajah).

LJUBLJANA — Parkirišče, podjetje za parkirne prostore in odvoz vozil, ki so parkirani na nedovoljenih krajih, kupuje nov pajek. Novo vozilo bo zmožno odpeljati tudi večja vozila, kot so kombiji in terenska vozila.

LJUBLJANA — Pomanjkanje denarja je ustavilo več del na cestah. Potrebovali bi do

konca leta še kakih 20 milijonov tolarjev. Ceste ne bodo končane, brez službe pa ostane kakih 1.500 delavcev v treh velikih gradbenih podjetjih.

BLED — Novi sporazumi o zračnem prometu in prevoznikih sta podpisali Slovenija in Avstrija. Do sedaj je veljal le z začasnimi dovoljenji.

HRUŠICA — Meddržavna pogodba o vzdrževanju in čiščenju karavanškega prostora določa, da mora vsaka stran enkrat na mesec oprati svoj del predora, dvakrat na leto pa ga je treba oprati s čistilnim sredstvom. Do sedaj je to delo opravila avstrijska stran, ker slovensko čistilno podjetje še ni imelo pravih strojev za to delo. Zdaj so jih dobili in prvič oprali prodor z biološko razgradljivim sredstvom T 2000.

LJUBLJANA — Cigarete sop se podražile, ker je vlada zaradi inflacije popravila davek nanje in ker je istočasno Tobačna tovarna zvišala cene svojih izdelkov. Najpopularnejše domače cigarete torej stanejo: west 115 SIT, boss 78 SIT, filter 57 SIT, set pa 58 SIT. Kljub podražitvi so domače cigarete še vedno cenejše od uvoženih.

MARIBOR — Višja kmetijska šola je bila eden izmed stebrov pri ustanavljanju mariborske univerze, a je tudi ena izmed zadnjih, ki si je — letos — pridobila naslov visoke šole. Letos se je na Visoko kmetijsko šolo vpisalo 40 študentov za sadjarsko in vinogradniško usmeritev.

KOPER — Cimos ima obrat specialnih vozil, v katerem sedaj končuje za italijanskega kupca tirnajst kombijev Fiat Ducato, ki so jih predelali v sanitetna vozila. V obratu so izdelali do sedaj že kakih osem tisoč sanitetnih, policijskih in drugih posebnih vozil, zdaj pa še kombi-treznor. Izdelan je za prevoz denarja in vrednostnih pošilk, zato je blindiran s 34 mm debelimi stekli. Pravijo, da bodo začeli delati tudi blindirane osebne avtomobile znamke Citroën. Cimos je tudi že podpisal novo pogodbo s Citroënom, ki določa odnose do leta 2000. Med drugimi omogoča začetek proizvodnje nekaterih zahtevnejših delov, kot so vodne in oljne črpalke.

LJUBLJANA — Mezzosopranistka Marjana Lipovšek je dobila naslov komorne pevke v Münchenskem Nacionalnem teatru — Bavarski državni operi. Je to najvišje priznanje, ki ga lahko dobi operni umetnik in ga podeljuje ministrstvo za kulturo na predlog opere.

LJUBLJANA — Za letos so napovedali štiri nove celovečerne filme, od katerih sta dva že posneta: Jureta Pervanje Zrakoplov (posnet v Piranu) in Francija Slaka Ko zaprem oči. Ostala dva sta Aleša Verbiča Morana in Vinicija Voguea Anžlovarja Gitana (prej imenovan Devica in cigan). Na programu je več dokumentarcev: Plečnik Jureta Košaka, Lipicanci Slaka Vajta in Ognjišče molka (o samostanih) Matjaža Klopčiča.

KOČEVSKA REKA — Tri nove planinske poti so odprli v do nedavnem prepovedanem predelu: Medvedjek-vrh Goteniškega Sneznika, Gotenica-Kamenj zid-Medvedjek-Goteniški Snežnik, Borovec pri Kočevski reki-Goteniški Snežnik in Kočevska reka-Goteniški Snežnik. Planinska zveza Slovenije je poti že markirala; naslednji korak je ustanovitev postojank vsakih štiri ure in pol hoje ter izvežbanje vodnikov za hojo po teh poteh.

LJUBLJANA — Šestim oficirjem jugoslovanske armade, ki so po odhodu te odšli iz Slovenije pa so se ilegalno vrnili, so slovenski organi za notranje zadeve izgnali iz Slovenije in jim prepovedali vrnitev za štiri leta. Omenjeni so odšli na druga bojišča v bivše predele Jugoslavije, pa se občasno vračali v Slovenijo na oddih.

SLOVENC V ARGENTINI

Osebne novice

Smrti: V četrtek, 10. t.m. je umrl v Villa Lynch Filip Gašpersič, star 89 let; v Lomas del Miradorju pa Mirko Medvešek (45). Naj počivata v miru!

Koroški obisk

Ko sta bila pred leti na obisku v Argentini ravnatelj dr. Reginald Vospernik in predsednik Krščanske kulturne zveze dr. Janko Zerzer, jima je v slovo priredil pevski zbor Gallus v Slomškovem domu koncert koroških pesmi. Takrat je padla beseda, kako lepo bi bilo, ko bi celovski Gallus obiskal Argentino, buenosaireski pa Koroško. Če so bile pred več kot petimi letimi to le sanje, pa se je izkazalo, da se sanje lahko tudi uresničuje, če se za uresničitev zavzema dovolj prizadevnih ljudi. Tako je lansko leto buenosaireski Gallus na svoji turneji po Sloveniji in zamejstvu obiskal tri dni tudi Koroško in bil gost svojih koroških kolegov. Ob slovesu zdaj že prijatelj je bil izražen že kar trden namen: Na svidenje v Buenos Airesu! In to srečanje se je uresničilo v petek, 21. avgusta, ko je v prvih jutranjih urah pripeljal avtobus z letališča pevke in pevce celovskega Gallusa ter njihove spremljevalce pred Slomskov dom, kjer so jih že čakali njihovi buenosaireski kolegi in drugi dobrotniki in jih popeljali na svoje domove.

Iz življenja Zveze slovenskih mater in žena

V petek, 3. julija, sta prišla med nas prof. Lojze Peterle in gospa Majda Capuder. Odkar se je pojavilo njegovo ime v slovenski javnosti in zlasti potem, ko je velikopotezno naredil črto v naši zgodovini z oklicem samostojne Republike Slovenije, je med nami tlela želja spoznati osebo, ki ne bo njegov velik doprinos tega edinstvenega trenutka zapisan le na papirjih, ampak tudi v vsakem zavednem slovenskem srcu!

Zazelenelega gosta je pozdravila predsednica Pavlina Dobovškova, se zahvalila za njegovo delo in skrb ter zanimanje za naše skupnosti po svetu.

Ob čaju in prigrizku je tudi prof. Peterle povedal nekaj besed o sedanjem položaju in razmerah v Sloveniji in odgovarjal na vprašanja v prijetnem tonu in vzdušju; prav tako gospa Capudrova, zavzeta za problematiko žene v sedanji dobi.

Odmerjen čas je hitro minil, a ostal nam bo v spominu: Predsednik prve demokratično izvoljene slovenske vlade je bil med nami!

V sredo, 5. avgusta pa je ga. Marjana Pipp Černičeva pripravila „pomladansko“ predavanje: „Orhideje na našem vrtu“.

Po naravi se žene radi zanimamo za domači vrt in rože, orhideje se pa poišče le v cvetličarni... Da temu ni tako, je dokazala gospa Marjana, ki ima za seboj vrtnarske šole in tečaje, da je možno uspešno vzgajati nešteto vrst orhidej tudi doma z gotovimi bazičnimi pogoji. S seboj je prinesla štiri krasne primerke, ki so zrasli v popolnoma

Slomskov dom je ostal tudi za vse ostale prihode in odhode zbora zbirna točka. Zato je bilo kar prav, da je za slavnostnim koncertom v Slovenski hiši celovski Gallus začel z nizom obiskov v slovenskih središčih prav v Slomškovem domu.

Lepa sončna nedelja 23. avgusta je privabila k slovenski maši izredno število rojakov. Službo božjo je daroval ob so-maševanju domačega župnika Jožeta Škerbca gost Ivan Olip, tudi član zbora, ki je tudi sicer oblikoval službo božjo s petjem in berili. Pred sv. mašo je goste pozdravil domači župnik, po maši pa predsednik Slomškovega doma lic. Marjan Schiffrer in jim v kratkih besedah predstavil krajevno skupnost. Sledil je kratek koncert najlepših koroških narodnih pesmi zapetimi z velikim doživetjem, res pravo božanje srca, a tudi podanih z dobro pevsko tehniko, kar je vsekakor zasluga zborovodje Jožeta Ropitza in vrste dobrih glasov, v katerih prednjačijo basi. Mnogi aplavzi navdušenega občinstva so nagradili naše Korošce.

Po koncertu je bilo skupno kosilo, ki se je spremenilo v pravi družabni dogodek, kjer so se spletle še nove vezi prijateljstva. Ker je pevce zvečer čakal še en koncert v Ituzaingó, je bil umesten nekajuren počitek, a dva člana zbora sta ga po svoje izrabila: Karel Krautzer in Tone Boschitz sta šla na obisk v bolnišnico k devetdesetletni Tomazinovi mami, ki je okrevala po nevarni operaciji, in ji zapela ob bolniški postelji. Kje je moj mili dom in Gor čez izaro. Bilo je ganljivo doživetje, pravi balzam za njo in ostale bolnike v sobi. Da, da, kar verjemi-mo: slovenska narodna pesem ni le glasbeni užitek, je tudi zdravilo! Hvala vam, naše sestre in bratje s Koroške, za tako bogato darilo!

domači oskrbi; pokazala je še čudovito lepo narisane cvete orhideje — akvarele, ki so tudi njeno delo.

Orhideje je veliko vrst, vsaj 25 tisoč osnovnih, potem še križane po laboratorijih. Rastejo po vseh kontinentih, le na skrajnih polih ne. V Avstraliji sta celo dve, ki cvetita pod zemljo. Niso zajedavke, čeprav se držijo debel in plezajo k soncu, večina ker iščejo svetlobo, a se živijo same. Silno zanimivo je njihovo oplajevanje z različnimi žuželkami v različnih časih. Cvet je vedno tridelen — majhen ali velik.

„Orhidelirijum“ se je začel v prejšnjem stoletju, posebno v Južni Ameriki, od koder so zlasti Angleži odpeljevali na tone vseh vrst orhidej, ki pa so se na dolgih vožnjah posušile.

Ljubitelji orhidej se združujejo po svetu, da si pokažejo dosežke in izmenjajo izkušnje. Cim več bo orhidej, tem tesnejše bodo v veselje vseh, je motiv, ki jih vodi v svetoči raj orhidej.

V Buenos Airesu se je ustanovilo društvo „Centro Argentino de Orquidófilos“ (gospa Marjana Pipp Černičeva je med ustanovitelji), ki bo pripravilo 1. mednarodno razstavo od 24. do 27. septembra 1992 v Japonskem vrtu in srečanje gojiteljev iz vseh dežel Latinske Amerike.

Ge. Marjani smo zelo hvaležni za pri-srčno predavanje in razgovor in ji želimo veliko uspeha!

Naslednji sestanek bo 7. oktobra s predavanjem dr. Marka Kremžarja.

MALI OGLASI

Splošna pomoč in nasveti o industrijski higieni in varnosti; Tel: 659-3574; **Viktor Fekonja**
Proyectos de Informática S.A. - Avditorija pri kompjuterjih, programe 3419/91 D.G.I. - Franci Šturm - Emilio Mitre 435 - 13. nadstr. „D“ - Capital - Tel.: 433-1713

PSIHOANALIZA

Psihoanalitični konzultorji; lic. psih. Marko Mustar; Santa Fé 3228, 3° „M“ — Capital — Tel: 83-7347 in 826-5005.

ELEKTRONIKA

Električni material za industrijo in dom. **Elektro Ader** - Franci Jarc. Av. Ader 3295 - Munro; Tel.: 766-8947 / 762-1947

Varnostni elektronski sistemi (alarmi) za hiše - tovarne - avtomobile. **Inž. Janez M. Petkovšek**, Amianot 9969 - Tel.: 769-1791 - Loma Hermosa
DENAR S.R.L. - Kocmur in kompjuterji
Tel./Fax: 942-8681/943-6023

ZOBOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implantes óseo-integrados; sreda in petek, od 14 do 18; Belgrano 3826 - 7. nadstr. „B“ - San Martín - Tel.: 755-1353.

TURIZEM

Alas Tour Vam nudi po ugodnih cenah potovanja po Argentini, svetu in v domovino, tudi skupinska. Na uslugo Vam je Juan Kočar. Rivadavia 5283 - Loc. 34 - Tel.: 903-4006.

Potovanja, skupinske ekskurzije, letalske in pomorske vožnje poskrbi po ugodni ceni **Marjeta Senk** - Tel.: 762-2840.

LEGAJO N° 3545-82

Počitnice, izleti in potovanja v domovino informacije, hotelske namestitve, avtobusni prevozi, posredovanje vizumov in menjalnice. **H. Yrigoyen** 2742 - San Justo - Tel.: 441-1264/1265

ARHITEKTI

Arh. Jure Vombergar - Načrti in vodstvo gradbenih del: stanovanjske hiše, trgovine, delavnice, tovarne, itd. Av. Gaona 2776, Haedo. Tel.: 659-1413

Arh. Aleksander Jure Mihelič - Načrti in vodstvo novih zidanih in prenovitve v Buenos Airesu, Miramaru in okolici. Tel.: 631-9600 in 0291-22977.

ADVOKATI

dr. Vital Ašič — odvetnik - ponedeljek, sreda, petek od 17 do 19 - Don Bosco 168 - San Isidro - Tel.: 743-5985.

dr. Franc Knave — odvetnik - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: 45-0320 in 46-7991

dr. Mariano Radonič, odvetnik, od ponedeljka do petka od 17 do 20 ure, Mar del Plata in okolica. Olavarría 2555, Mar del Plata (7600) Tel.: (023) 51-0180/0177

SANITARNE NAPRAVE

Sanitarne in plinske naprave — privatne - trgovske - industrijske - dobrih načrtov — Andrej Marolt - Avellaneda 216 - San Miguel - Tel.: 664-1656.

ZA DOM

REDECORA - Celotna oprema stanovanj: blago za naslanjače, odeje, zavese, tapete, preproge - Bolívar 224 - Ramos Mejía - Tel.: 654-0352.

Marija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón.

Alpe Hogar — Stane Mehle - vse za vaš dom - L. Vernet 4225 - (1826) Rem. de Escalada - Tel.: 248-4021.

Garden Pools — konstrukcije bazenov - filtri - avtomatično zalivanje - Andrej Marolt - Pte. Illia (Ruta 8) N° 3113 - (1663) San Miguel - Tel.: 664-1656.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Sarmiento 385 - 1. nadstr., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.: 325-2127.

Kreditna Zadruga SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje od sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdc. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uraduje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Nad. s 2. str.

tiustavna, da tudi Menemu naklonjeno vrhovno sodišče ni moglo potrditi tega ko-raka. A našli so sijajen izhod. Vso stvar so postavili v roke parlamentu, medtem pa zavrnili tožbo province, tako da ima komi-sarka Claudia Bello proste roke, kajti čas, ki ga bo zapravil parlament v tej zadevi, je zadosten, da v Corrientesu vlada stori, kar hoče. Da, čeprav čudno zveni, ta človek dobro ve, kaj dela, kadar gre za vaje, ki jih hoče obdržati v rokah.

Slovenska kulturna akcija

8. kulturni večer

p. dr. Alojzij Kukovica

Sodobno versko gibanje: New Age

Sobota, 26. septembra ob 20. uri v mali dvorani Slovenske hiše.

Če hočeš druge vneti,
moraš sam goreti!
A. M. Slomšek

V nedeljo, 20. septembra, bo
v Slomškovem domu, celodnevno

PRAZNOVANJE

31. OBLETNICE BLAGOSLOVITVE SLOMŠKOVEGA DOMA, združeno z MLADINSKIM DNEM.

Spored: Ob 8.00: Pričetek tekem v odbojki.

10.30: Dviganje zastav, pozdrav predsednika.

11.00: Slovesna sv. maša za vse žive in pokojne našega občestva.

13.00: Skupno kosilo — nato nadaljevanje tekem.

17.00: Kulturni program: Slavnostni govor prof. Tineta Vivoda, predsednika ZS; odrski prizor: *Slomšek v pesmi in besedi*.

Sledi domače razvedrilo. Sodeluje orkester ZLATA ZVEZDA

Za skupno kosilo so potrebne predhodne prijave; na štanih pa bodo

na razpolago razna jedila in pijače.

VSİ ROJAKI LEPO VABLJENI!

VPISOVANJE ČLANOV V STRANKO SLOVENSКИH KRŠČANSКИH DEMOKRATOV

Podnačelstvo SLS-SKD za Argentino in Južno Ameriko razpisuje včlanjenje v stranko SKD. Gre za formalizacijo članstva ob združitvi SLS in SKD.

Somišljeniki SLS (tudi člani zbora zupnikov) oz. tisti, ki bi radi postali člani stranke SKD, naj izpolnijo pristopnice in jih oddajo na podnačelstvo SLS-SKD do 30. septembra tega leta. Član stranke SKD lahko postane vsak, kdor soglaš s strankinim programom, je izpolnil 18 let in je vsaj po enem od staršev slovenskega rodu. Vpisani člani bodo pred koncem novembra mogli voliti in biti voljeni v krajevne odbore SKD.

Vpisovanje bo po krajevnih Domovih oz. pri dosedanjih članih zbora zupnikov SLS. Krajevna skupnost, v kateri bo vpisanih vsaj 20 članov SKD, ima pravico, da izvoli svoj krajevni odbor. Somišljeniki, ki živijo v notranjosti Argentine, naj se vpišejo kot člani SKD v katerem od sledečih slovenskih središč: Mendoza, Bariloche, Miramar ali Buenos Aires (Slovenska hiša).

Člani krajevnih odborov bodo nato izvolili odbor za območje Argentine. Izvoljeni predsednik območnega odbora je naraven in polnopraven član sveta SKD v Sloveniji, ki je najvišji strankin organ.

Dopisovanje: S slovenskimi družinami iz Argentine si želijo dopisovati rojak iz Avstralije: Mario Ukmar, 40 Wrigth Steet, Burnie 7320, Tasmania, Australia.

Mogoče ne veste, da...

— da je časnikar Marjan Bauer v članku v ljubljanskem Delu od 6. junija t. l. postavil rimskega pesnika Juvenala, ki je živel med prvimi in drugim stoletjem po Kristusu, v „začetek našega stoletja“...

— da je izšel v francoskem prevodu roman Borisa Pahorja *Onkraj pekla so ljudje*...

— da je slovenska Komunistična partija nameravala zgraditi Titu (potem, ko je že imel okrog dvajset rezidenc) vilo v Logarski dolini, toda ko so diktatorja nekoč pripeljali na ogled tistega alpskega bisera, je bilo zelo slabo vreme z dežjem in meglo in Tito je rekel slabe volje volje: „Kaj ste me privlekli v to grapo!“ zaradi česar je k sreči nameravana gradnja odpadla...

— da je Družba Jezusovega odgovorna za 1.370 vzgojnih ustavov v 65 državah, v njih je okoli 81.000 profesorjev, med njimi 6.000 jezuitov, celotno število učencev in študentov pa je okoli 1.800.000 letno...

Mladika, Trst, št. 5-6

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE

Director: Valentín B. Debeljak

Propietario: Eslovenia Unida

Redacción y Administración:

RAMON L. FALCON 4158

(1407) BUENOS AIRES

ARGENTINA

Teléfono y Telefax: (54-1) 643-0241

Glavni urednik:

Tine Debeljak ml.

Uredniški odbor:

Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,

Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión N° 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión N° 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije:

za Argentino \$ 50; pri pošiljanju po pošti pa \$ 55; ZDA in Kanada pri pošiljanju z letalsko pošto 100 USA dol.; obmejne države Argentine 90 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; ZDA, Kanada in Evropa za pošiljanje z navadno pošto 75 USA dol.

Čeke na ime „ESLOVENIA LIBRE“.

Stavljenje in oblikovanje:

MALIVILKO - Telefax: (54-1) 362-7215

Talleres Gráficos "VILKO" S.R.L.,
Estados Unidos 425 - Tel./Fax.: 362-7215
(1101) Buenos Aires

OBVESTILA

PETEK, 18. septembra:

Seja razširjenega Medorganizacijskega sveta ob 20. v prostorih Slovenske hiše.

NEDELJA, 20. septembra:

Proslava obletnice Slomškovega doma.

SOBOTA, 26. septembra:

Redni pouk slovenskega Srednješolskega tečaja v Slovenski hiši ob 15. uri

Predavanje SKA: p. L. Kukovica:

Sodobno versko gibanje New Age-Nova doba, ob 20. v Slovenski hiši

NEDELJA, 27. septembra:

Občni zbor ZSPB - TABOR

SOBOTA, 3. oktobra:

Redni pouk slovenskega Srednješolskega tečaja v Slovenski hiši ob 15. uri

NEDELJA, 4. oktobra:

Obletnica pri Svetogorski Mariji, ob 16.

SREDA 7. oktobra:

Sestanek Zveze slovenskih mater in žena. Predava dr. Marko Kremžar.

„Jaz sem pot in resnica in življenje“
(Jan 14, 1-6)

Vsem znancem in prijateljem sporočamo, da je 7. septembra v 71. letu starosti po dolgi in kruti bolezni odšla za večno h Gospodu naša draga mama, sestra, sestrična in svakinja, gospa

Ana Klanjšček roj. Kokalj

Zahvaljujemo se g. dr. Juretu Rodetu in g. Basiliju Barriusu za opravljene molitve ter sv. maši.

Zahvala vsem prijateljem, ki so jo prišli kropiti in molili za pokoj njene duše.

Pokopana je bila 8. septembra na pokopališču P. Podestá, Tres de Febrero.

Žalujoci: hčerki: Ana Marija por. Hren

Francka por. Korošec

brat: Janez

sestre: Mici por. Klemenčič

Vera por. Zirc

Pepca por. Čamernik

z družinami ter ostalo sorodstvo.

Buenos Aires.